

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cum S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§. 7. Necessaria est vna Cathedra visibilis, quæ nos doceat, & eiusdem visibilis sint præceptores.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52962](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52962)

Patriar. „ *Qui habet sponsam, sponsus est.* Ipse Dominus
Ioan. 3. „ est, ingredere tu vt famulus, cui proprium est
 29. „ aures ad Domini sui verba auferre: *In audi u*
Pf. 17. „ *auris obsecuit mihi.* Deus audiendus est in sum-
 45. „ mo Pontifice, qui loquitur, decernit, definit, &
 eius verbis se submitendo, est illi vt Domino
 obediendum. Hoc est quod vobis magnus ille
 suggestit faciendum p̄ adicator Salomon. Quan-
 do Ecclesiam accedis, vt ab illa docearis, a-
 nimæ tuæ pedes custodi, intellectum, ac vo-
 luntatem: ne illos liberè vagari permittas, ne
 proprias inssequantur semitas, ne suis rationi-
 bus, aut inclinationibus pertinacius adhareant,
Rom. 10. „ at *Appropinqua vt audias.* Audit: s maxime mi-
 17. „ litat fides: *Fides ex auditu.* Hic codendum est,
 vt doctrinam & mandata audias superiorum,
 vt articulos fidei, sine vlla replica, aut con-
 tradictione: *Omnia quacumque dixerint vobis,*
1. Reg. 15. „ *seruate, & facite.* Quod enim te decet, quod-
 21. „ que necessario ad ferendum, obedientia est.
 Melior est enim obedientia. Obedientia Eccle-
 siæ, eius Prælati, & super omnia, ei, qui
 super omnes est, summo Pontifici, exhiben-
 da: in eius præsentia, non à te requiritur
 vt videas, sed audias Deum: *Appropinqua vt*
audias. Liceat hominem intuearis, & sit e-
 iusdem tecum confors naturæ, quinimo ita
 sepe sis illo quoad naturam, superior, ne-
 dum in illa æqualis, sed, quod in ipso &
 per ipsum loquatur Deus, & vt talis à te sit
 audiendus.

§. 7. *Necessaria est vna Cathedra visibilis, que
 nos doceat, & eiusdem visibiles sint præcepto-
 res.*

¶ 13. **D**ecuit planè suauissimam Dei, qua nos
 gubernat, dispositionem locum stabilem,
 & omnium cathedræ erigere visibilem,
 ad quam confugiamus à fallacis dolisque liber-
 randi, ac vt perfectam, plenamque habeamus
 securitatem, in doctrina, in legibus, in cre-
 dendis, & operandis. Si hoc decreuisset, quod
 mentiuntur hæretici, vnumquemque à Spiri-
 tu S. intus inuisibiliter edoceri: quantum esset
 in orbe chaos opinionum? Diceret ille, hoc ego
 intellexi, alter verò, mihi est contrarium reque-
 ratum, & cum sit suæ quisque fidelis amicus
 opinionis, illam sibi censebit à S. Spiri. a edoce-
 ri, quæ magis eius conuenit voluptati, vt illam
 sequatur, pro vt agunt hæretici, quos graphi-
 cè, propriisque nominibus, vt qui illos intus &
 in cute nouerat, delirabit D. Iudas Apostolus:

Sidera errantia, murmuratores, querulosi, sectim. Ind. 7.
dum desideria sua ambulantes: qui segregant semet. V. 16.
ipso. Qui cum primas appetant cathedras, alii. V. 17.
 que impetare, nec id valent assequi, murmu-
 rant, impiè de Papa aliisque Prælati Ecclesiæ
 conqueruntur. Et sicut filii in omnibus obse-
 quantur concupiscentiis, quæ cum sint multum
 inter se differentes, quisque suam ingreditur
 viam, vt comete, seu ignium inflammationes,
 quæ in aëre discuntur: *Sidera errantia.* Que
 motu non reguntur regulari, nec ordinata ad su-
 premum cælum subiectione, nec à primo mobi-
 li dependentia, vt alij planetae, & stellæ veræ, ac
 fixæ, sed, sidera errantia, disconformia, quo-
 rum vnumquodque ignis lux ducit affectionis:
Segregant semetipsos: seipso à grege dominico
 segregant, & ab alijs secedunt separatim: quis-
 que enim suum sequitur instinctum, quem licet
 dicat esse diuinum, propria tamen est requirita,
 & diabolica sensualitas: Ad hoc nullum aptius
 duco esse remediū, quàm erigere cathedræ
 visibilem, vbi, qui sedeat, homo sit, constans
 carnis, & ossibus, palpabilis, nec purus spiri-
 tus, de quo sumus certiores, quod nos non pos-
 sit seducere.

Hinc debio etiam respondemus, quod pro L. 1. d.
 posuit D. Aug. Voluit nos Deus esse sapientes, doctrinam
 nunquam enim illi stulti placuerunt, talibus *Christus*
 quippe prædicat, eos domum suam non ingredere, *na in*
 satros, illos minime cognoscit, vt fatuus dixit *primus*
virginibus: Ne scio vos. Quia verò ex natura su-
 mus ignorantes, dedit nobis, qui nos docerent,
 præceptores, Sacerdotes, Pontifices, homi-
 nes similes vobis, ex eadem massa procreatos,
 nobis a similes, quos oculis nostris cerueremus. In
 quem finem hoc Deus decreuit? An non expe-
 diens magis fuisset, & iuxta meliorem ordinem,
 si nobis Angelos assignasset magistrōs? cum eni-
 nim sint nobis naturâ superiores, etiam intel-
 lectu, & scientia tales eos reuereremur. Diuino
 planè consilio (respondet D. Aug.) hoc ita Deus
 disposuit. Primò: vt nostram honoraret natu-
 ram, omnibusque pateret, eam esse adeo capa-
 nobis do-
 cem, vt licet in ea sint ignorantes, sint quoque gelos
 doctissimi, qui possint & alios instruere, nec præfec-
 indigeant alterius speciei natura: idcirco ait sit, sed
 sapiens: *Cum magna reuerentia disponit nos.* Sc. homin. 119
 cundo; vt mutua conglutinet vitamque chari-
 tatem, ac inter præceptorem & discipulum san-
 ciat amicitiæ foedera: vt enim proprium est pa-
 tri, diligere filium, eo quod illi suum commu-
 nicet esse, & filio diligere patrem, ob receptum
 ab illo esse, ita quoque nouimus amari discipu-
 lum.

Tum à magistro, & à discipulo magistrum. Ad-
 uertit D. Aug. hanc ab Apostolo adduci ratio-
 nem, vt persuaderet Theſſalonienſibus, Præ-
 latos suos diligant, ac reuertantur: *Rogamus au-*
tem vos, fratres, vt noueritis eos, qui laborant in-
ter vos, & præſunt uobis in Domino, & manent
vos, ut habeatis eos abundantius in charitate,
propter opus illorum. Ratio uero principalis ea
 est, vt hominem reddat certiore, & ab omni
 erroris periculo libertiore, omnes discipulas
 auferendo: Si enim vt magistrum statuisset
 impulsus interior, quem in anima sua homo
 percipit, vt uolunt heretici ad singula momen-
 ta seipsum homo decipere, credens hoc esse di-
 uinum instinctum, quod propria fuisset voluptate
 suggestum. Si decerneret nobis Angelos,
 quotidie nobis dæmones illuderent qui se in
 Angelos lucis nouerunt transfigurare. Sic er-
 go præceptor securus, absque periculo erro-
 ris, qui in Cathedra residebat Ecclesie, homo
 ex oculorum agnitione inuitu, de quo subes-
 se non possit error, aut fraus, num ille sit do-
 ctor, nec ne.

Cælorum Domine, quæ sunt hæc ambages,
 quis agendi modus? Vis loqui puero Samteli,
 & in eum finem ei toties acclamasti. Quando
 uidiſti, quod, te uocante, curreret ad Heli, ei di-
 cere poterat, siste gradum fili mi, non enim te
 uocat Sacerdos, sed ego, & his citius finem im-
 poneres intentioni tuæ, puerumque eâ tot uir-
 tuteque discursibus liberates? Voluit Dominus,
 vt puer confugeret ad summum Sacerdotem, &
 ille eum doceret, quid sibi foret agendum in re-
 uelationibus, & hoc solum sibi certum esse du-
 ceret, & ex Deo, quod summus Sacerdos ut ta-
 le esse concludisset, ipse quippe est, ad quem per-
 tinet nos certiores reddere, & ad eum nos oportet
 confugere, ut sine dolo quis sit impulsus, seu
 Dei reuelatio, quæ dæmonis, aut carnis nostræ,
 & concupiscentiæ, quæ sit ueritas, quid nostrum
 phantasma esse intelligamus.

§. 8. In Eunuchio Candacis, & Centurione Cæ-
 sareæ, ac in D. Paulo, nos docuit Deum sube-
 rionem debitam magisterio prælatorum Ec-
 clesie.

Hoc idem, & præclarissimis historiis in le-
 ge Evangelica reperimus esse confirma-
 tum. Narrat D. Lucas de illustrissimo vi-
 ro Regine Candacis Eunuchio: *Erat super omnes*
græcis eius. Hic in curru suo residens hæc lege-
 bat uatis Iſaia de Christo prophetiam: *Quasi ouis*
ad occisionem ducetur. Apparet Angelus Dei Phi-
 lippo, aitque; accurre, & iungo te ad currum il-
 lium. Adest Philippus, audit illum hoc de Christo
 legentem uaticinium, quem interrogat: Do-
 mine mi dic (amabo) nostrum quæ legis? Cui ille.
 Quomodo hoc capiam, cum locus hic non par-
 uam habeat difficultatem, nisi magistro instructio-
 ne? Ascende currum, & eroda mihi difficultatem.
 Nodum illi dissoluit Philippus, captata huius uat-
 icinij occasione, ita eum plene de omnibus fi-
 dei Christi Iesu instruxit articulis, ut illuminatus
 baptisui si pplex ac fidelis petierit Sacramentum.
 Ignoscat mihi Deus, non capio, quod miserit
 Deus Angelum ad Philippum, præcipientem, ut
 accedens Eunuchum plenius erudiret: An non
 compendiosius fuerit ac facilius, nec cum tantis
 ambagibus, & ad auctoritatem aptius, ut Deus
 Angelum Eunuchio mitteret, qui eum instrueret,
 præceptorem? Idem considerandum uenit in eo
 quod idem memorat Euangelista. De celebri il-
 lo Centurione Cornelio Cesareæ præfidio, uiro
 religioso, eleemosynario, orationis ami-
 co,

Thessal.
3. 12.

14

Willar. 2.
c. 14.

1. Reg. 3.

15
17

17